

at læse den op — „Ministeriet skal derfor tjenstligst henstille til det ærede Udvalg, om samme ikke maatte finde Anledning til at stille et Endringsforslag til ovennævnte Lovudkast § 9, saaledes at Paragraphens sidste Passus kommer til at lyde saaledes:

„Fritagne for saadant Afdrag i Lønningen ere dog de Underofficerer, der som ansatte ved de i § 3 i Slutningen nævnte militaire Underviisningsanstalter eller ved de militaire Arreste i Fæstningerne erholde anvist Qvarteer i de for bemeldte Anstalter bestemte Bygninger eller ved Arresterne.“

Nu kan der være to Anledninger til, at denne Passus alligevel ikke er indkommen i Lovforslaget. Det kunde enten være, at man aldeles havde overseet eller glemt denne Skrivelse paa Grund af de mange andre Endringer, der vare at foretage, eller ogsaa kunde det være foranlediget derved, at man var bleven enig om ikke at optage dem. Jeg tillader mig nu trostlig at henvende mig til de ærede Medlemmer af Udvalget og spørge, om der har været nogen Discussion herom, og jeg er fuldkommen sikker paa, at de Alle ville sige, at det er en fuldstændig Forglemmelse af Udvalget, naar der ikke er blevet taget Hensyn til denne Anmodning fra Krigsministeren; hvis man havde villet nægte det, havde man ganske sikkert ogsaa anført, at Krigsministeren havde vist noget Sigt optaget, men at man ikke havde fundet Grund til at gjøre det. Jeg haaber da, at man, naar dette altsaa bekræftes, vil finde det naturligt at fritage disse 2 Arrestforvarere for at erlægge Afdrag.

Det andet Punkt, jeg vilde berøre, angaaer den commanderende General i Aarhus, for hvilken der foreslaaes, at den hidtil ydede Hænsleie for hans Bolig skal bortfalde. Angaaende denne Bolig skal jeg tillade mig at henvise til den Betænkning, der er afgiven af Hærslovens Udvalg, hvor det hedder: „At de Boliger, som nu leies af Staten til 2 høiere Officerer, ikke uden særlig Bevilling kunne overlades frit til de Vedkommende, antages at

følge af Paragraphens Indhold“. Jeg troer ogsaa her at kunne appellere til Medlemmerne af Udvalget, at man ved disse Ord har tænkt sig, at man ganske vist vilde vedblive at leie Bolig til dem, men vilde antyde, at dertil maatte særlig Bevilling. Det er denne særlige Bevilling, som den høitærede Krigsminister her forlanger, og derfor tør jeg antage, at i det Mindste de, som vare Medlemmer af det Udvalg, der var nedsat ifjor, ville anbefale, at man giver denne Bevilling.

N. Jensen: Jeg har under Nr. 29 stillet et Forslag — — —

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Nr. 29 ikke er under Forhandling; Nr. 26 er det sidste Forslag, som nu ligger for.

N. Jensen: Jeg beider om Forlæbelse.

Winther: Det var i Anledning af det mistroende og modløse Foredrag af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at jeg vilde tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg har i hele denne Hærsag tabt Mødet for længe siden, nemlig dengang Hærsloven forelaa, da det snart viste sig, at det var aldeles spildt Uleilighed at stampe mod Braadden, som man siger, at stille Forslag for at forebygge det efter min Mening uheldige Resultat, som omsider er kommet frem; det var Altsammen forgjæves. Men nu ligger Sagen jo for paa en noget anden Maade, og efterat nu de, som have kæmpet for at faae denne Sag igjennem, begynde at tabe Mødet, begynder jeg at faae lidt Mød igjen, thi jeg har da Haab om, at der allerede nu er begyndt at opstaae den Tanke rundt omkring, at det dog var for Meget, man gik ind paa, dengang man vedtog Hærsloven og Lønningensloven. (Modsigelse.) Ja, til de Herrer, der ikke have tabt Mødet, taler jeg jo ikke, men jeg siger, at der kan være dem, som ere